

POWLECZONY (20) *part praet pass pf*

powleczoney (18), **powleczoney** a. powleczoney (2).

Oba o oraz e jasne.

sg m N powleczoney (10). ◇ [G powleczoney(e)go.] ◇ f N powleczoney(a) (2). ◇ A powleczoneyą (3). ◇ n N powleczoney(e) (2). ◇ pl N subst powleczoney(e) (2). ◇ A subst powleczoney(e) (1).

Sł stp s.v. powlec, Cn s.v. marmurowany, Linde XVIII w. s.v. powlec.

Pokryty; circumtectus PolAnt, Vulg; involutus, obductus, obsitus, tectus Calep [w tym: czym (19)] (20) : Obsitus – Nakriti, powleczoney. Calep 716b.

a. Pociągnięty cienką warstwą jakiejś substancji; oblitus, loricatus Cn (5) : Gdyż oto y chłop głupi/ dla nędznego brzuchá/ Wpada w ciężką niewolá/ iáko w śmołę muchá: Iáko ptałzek ná rozgę lepem powleczoney: Iáko rybá ná wędę w gliftę obleczoney. *KlonWor 27.*

α. Pomalowany (4) : A zá wthorą załtoną był przybythek [...]. Máiąc złotą kádźidlnicę/ y skrzynię przymierza/ zewsząd złotem powleczoney *BibRadz Hebr 9/4; WujNT Hebr 9/4.*

Wyrażenie: »po wirzchu powleczoney« (1): A iestechmy bárzo podobni ku onym śprochniałym ściánám/ ktore bywáią po wirzchu kęs owym cienkiem málárńkim złotem powleczoney/ pod którym złotem nie máłz nie iedno śzpetne drewno. *RejZwierc 19v.*

Przen (1) :

W porównaniu (1): Tákże vmył náłz [...] nigdy przyfátieczney śtałości nie zołthánie/ á máło nie iáko śprochniałe drewno/ tylko iż poštawką kęs iáko málárńkim złotem będzie powleczoney. *RejZwierc 19v.*

b. Obciągnięty jakimś materiałem, obleczoney (13) : Czapka Axamitna czarna [...] kitaiką czarną powleczoney *WyprKr 93v; Obiczie do pokoiu K. Iei Mczi. [...] Stoleczek śkladani. Axamitem czerwonym powleczoney WyprKr 112, 54v, 62v, 67, 79, 86v, 102v; Azápi/ kthorzy ná łobie nołzú iakoby niecki drewniáne powleczoney śkorą dla ogniá/ cí napierwey idą ku śturmu BielKron 316; Mącz 307b; Corticosus – łubiały powleczoney [lege: powleczoney] łubem. Calep [264]a; [InwKatWaw 40; Puzdro do skrzypicz skorką powleczoney. ChybInw 1575/10].*

Wyrażenie: »z wierzchu powleczoney« (1): Testudo [...], Tarczenny dách/ to yełt naczynie woyenne/ z wierzchu skórą á rzemieniem powleczoney/ do śzermowánia należące. *Mącz 452d.*

Przen (1) :

Wyrażenie: »skorą powleczoney« = stający się ciałem (1): Iáko też Ezechiel o onych kołciach powiedział/ ktore widzyał ná polu leżące/ iż máią być znouu śkorą powleczoney/ á czáfu łwego ożywione. *RejPos 112.*

c. Wyłożony czymś (1) : Eburatus, Śloniową kołcią powleczoney. *Mącz 98d.*

Synonimy: okryty, pokryty; a.a. pomalowany; b. obleczoney; c. obłożony.

Cf [NIEPOWLECZONY], POWLEC